Císaøova pýcha

Príspevok pridal Harvestr
Monday, 09 June 2008

„Sektor je èistý, pane, další hlášení za 20 minut", zabruèel Gorden do mikrofonu. Znudìnì jsem odpovìdìl, jako už snad tisíckrát: „Rozumím, pokraèujte ve skenování, všechny zmìny hlaste." Poté jsem na obrazovce zkontroloval kurz, rychlost a soudržnost formace, kterou tvoøila moje loï s další doprovodnou lodí tøídy Cobra a konvojem 7 transportérù.

Vše bylo v poøádku. „Navigátore, hlášení", pronesl jsem stejnì tak rutinnì a znudìnì jako každou vìtu poslední dobou. „Odhadovaný èas dosažení cíle 5 hodin, pane, mùžete si jít dát dvacet, jedem jak slepice po flusu" odpovìdìl brisknì za doprovodu chichotání navigátor York. „Vtipálek jeden pøiposranej" pomyslel jsem si otrávenì, ale pøesto jsem vykouzlil lehký úsmìv na tváøi, protože York se otoèil od monitoru a s mocným šklebem od ucha k uchu na mnì civìl. Yorkùv „hroznej xicht" mì dokázal pobavit víc než jeho vtipy. Nevyøešenou záhadou pro mnì ale bylo, jak nìkdo jako York mùže sbalit dlouhovlasou prsatou blondýnku, která si za sex nenechává platit.

Byl sem toho sám svìdkem minulý mìsíc, když jsme doplòovali zásoby v jedné tìžební kolonii v asteroidovém pásu. Posá dostala rozchod, aby netrpìla ponorkovou nemocí, takže v místních barech a putykách bylo pìknì veselo. Za tøi hodiny od pøistání už jsem musel pøemlouvat, místní poøádkové služby, aby propustily 16 mužù, a ujiš•ovat je, že si nikdo z nich doopravd nemyslí, že všichni horníci smrdìj jak prasata. Když jsem je koneènì vykoupil výmìnnou za pivo a deodoranty, které nìkde vyšašil vládce blešího trhu a šmeliny všeho druhu Gordon, dùstojník pøes spojovací a senzorové systémy, pøiøítilo se ke mnì asi pìt chlapù s posádky, že Bejk je na plech, ale hlavnì zranìný.

Bejk je støelec ve vìži, ale hlavnì to je svalnatý, tetovaný a zjizvený chlápek plný implantátù s dosti nevyjasnìnou minulostí. Údajn ho koupil nìjaký imperiální dùstojník ryzího charakteru, když se „náhodou" stal divákem na ilegálních gladiátorských zápasech otrokù, kde mimochodem vyhrál pìknou sumièku. Další záznamy chybí... Takže jsem si nedal ani panáka a spìchal spasit dalšího vojáka. Našel jsem ho v jedné zapadlé ulièce ležícího na zemi. Prý když bìžel za kamarády zakopl o koèku, co se motala kolem popelnic tak neš•astnì, že si poškodil oèní implantát. Pro bývalého gladiátora celkem ostuda.

Tak se šlo za místním zvìrolékaøem, co se nìjakým omylem vydával za doktora. Netrvalo to ani hodinu a spoje bionického oka byly jako nové a neš•astná koèièka, co mìla prokoplá žebra, se mìla taky èile k svìtu a na èetné naléhaní podobraz zpitých 15 mechanikù v èele s Bejkem stalo se toto roztomilé stvoøení novým èlenem posádky. Navzdory všem smìrnicím, které pøítomnost zvíøat na imperiálních lodích striktnì zakazují z mnoha dùvodù. Napøíklad by to mohl být maskovaný chaosack zplozenec, který eliminuje celou posádku. Uèebnicovým pøíkladem toho byl Zuøivec, loï tøídy Meè, jehož celou posádku povraždilo osmichapadlové monstrum, v které se zmìnil tuleò propašovaný jedním z mužù na palubu s myšlenkou, že s ním obdaruje svojí mámu.

Ale doktor mì ujistil, že koèka je oèkovaná, takže jsem to moc neøešil. No a právì když se šlo zapít nového èlena posádky, na ulici stál York a zbìsile líbal snad to nejroztomilejší a nejprsatìjší stvoøení na svìtì, s tím nejštíhlejším pasem, co kdo kdy vidìl. Blí konec vycházky, a tak York žadonil jestli by si tu éterickou bytost, která se mimochodem jmenovala Eva, nemohl vzít na loï. Popravdì mluvila ze mì žárlivost, když jsem jeho žádost zamítal s vysvìtlením, že ji na palubu nemùžu vzít, že by to mohl být nìjaký maskovaný zplozenec Chaosu, co by nás všechny mohl eliminovat. York odsekl: „A jakto, že Bejk bere sebou tu rošláplou koèku, nebo co mu to sedí na rameni." Na to jsem mu øekl, že ta koèièka je oèkovaná, a že s nim nehodlám diskutovat, že rozkaz je rozkaz.

York tu nádhernou Evu smutnì políbil, vše jí vysvìtlil, ona na mnì zlostnì pohlédla a odešla do tmy ulice. Postøehl jsem, že nìkteø z mužù na ní zamávali. A v tu chvíli se jim honila hlavou urèitì ta stejná myšlenka jako mì teï. Na co ten York takovýhle krásky balí, snad ne na ty debilní kecy, které mele s takovou vytrvalostí, že s ním nikdo nechce sedìt ani 15 minut pøi jídle.

Z mého hlubokého rozjímaní v kapitánském køesle mnì náhle vytrhl, Gordon a jeho hlas znìl nervóznì: „Kapitáne, kontakt
právì ze stínu asteroidu vystupuje skupina lodí neurèitého množství a typu, vzdálenost 90". Tohle bylo to, co mì vrátilo
krev do žil. Vyskoèil jsem ze svého køesla a chytil se mohutného panelu pøede mnou. „Štíty na maximum, stav pohotovosti."
„Štíty na maximum" hlásil Dostojsky, dùstojník pøes zbraòové systémy.

V témže okamžiku bylo slyšet tiché praskání výbojù charakteristické pro úspìšnì nahození štítù. Do toho všeho se osvìtlení mùstk
zmìnilo na èervené, jako na celé lodi. Rychle jsem zkontroloval ostatní lodì ve formaci a zjistil, že postupují stejnì. „Pane
Gordne, stav?" „Lodì nabraly kontaktní kurz rychlostí dvacet, poèet je dvanáct, identifikace negativní, avšak dle senzorù jsou
lodì pøibližnì naší velikostní tøídy èi menší, nestejného typu". „Komunikaèní vysílat na všech frekvencích": „Tady kapitán Dante K
z imperiální lodi....." Umlkl jsem, protože na všech frekvencích se ozval jeèivý nepøíjemný hlas: „Tady imperiální loï Železná
oddanost, kapitán Gross, neprodlenì se identifikujte, nebo zahájíme palbu" Jak já Grosse, toho vola kariéristického
nenávidím, nemohl si ujít šanci velet, pøitom tím jsem byl na téhle misi povìøen já.

Ale nebyl èas se pøít, nebo• lodì neodpovídaly a blížily se. Rychle jsem pøemýšlel kdo by to mohl být, ale vzhledem k tomu, kde
jsme se nacházeli, muselo jít o piráty. Gross zopakoval svoje varovaní, ale bez jakékoliv odpovìdi se lodì blížili k nám.

„Dostojsky nabít torpéda, stav nebezpeèí všichni muži na svá místa" Po lodi se rozeznìli sirény a ze všech ampliónù se pìtkrát
zopakovala zpráva: „Všichni muži a• zaujmou svá místa, mechanici k jádru, ošetøovna pohotovost, ostatní do bojových pozic,
neznámé ohrožení lodi". „Torpéda nabita, pane" „Savoji natoèit loï do kurzu blížících se lodí" „Rozkaz, pane", „Loï v pozici, pane"
V tuhle chvíli Gross, už hystericky øval svoje tøetí varování: „Ve jménu Císaøe identifikujte se, nebo zahájíme palbu". „Gordne,
vzdálenost a obraz senzorù na mùj monitor" „32, zpomalují" Na obrazovce po pravé ruce jsem vidìl jak se k nám blíží jejich
formace, informace ukazovali, že jejich lodì nemají nahozené štíty ani aktivní zbraòové systémy. Kdoví estli nìco takového
mají, napadlo mnì. Proto jsem zùstával chladný a vyèkával. Ale jistota je jistota. „Dostojsky zamìøit první loï se skupiny
torpédy" „Rozkaz pane" odpovìdìl a provedl s rychlostí blesku Dostojsky. Vidìl jsem, že ty lodì zastavují, a v tu chvíli se ozvalo
„Pane odpovídají" byl to hlas Duka, komunikaèního dùstojníka a astropata.

„Obraz pokud je to možné" Na velké obrazovce na èele mùstku, na které doposud bìhaly desítky údajù o lodi, se objevil
oblièej pìkného hnusáka. Bezesporu to byl mutant, èlovìku se to už moc nepodobalo. Byl to kdysi silný muž, což napovídala
jeho povislá ramena, která však i teï mìla notnou šíøku. Jeho hlava byla svraštìlá snad na velikost hlavy šestiletého dítìte s
malou bizardní tváøí, která pøipomínala loutku. Mìl zbytky olezlých vlasù.

Strašný pohled, avšak jeho èelist musela být ještì dìsivìjší, protože si ústa chránil nìjakým kusem hadru. Nevìøícnì jsem na nìj zír
zaèal pisklavým hlasem mluvit: „Prosím nestøílejte, nejsme ozbrojeni, jsem Hartusil, zastupuji ostatní lodì, prosíme pomozte
nám.", „Pane jsou tak blízko, že bylo možno provést hloubkový sken plavidel opravdu žádné zbraní nemají, jedná se o
zchátralé transportéry velmi starého typu", hlásil Gorden. V audiovizuálním vstupu se objevil Gross. „Tady kapitán
Gross, pomùžeme mutante, rychlá smrt bude dostateènou pomocí?" „Nebude tøeba ani inkvizièního procesu, zbraní
pøipravit!" Mutant prosil o milost a Gross se samolibì usmíval, jeho palice s ulízlou patkou doslova záøila štìstím, zvedl ruku,
aby dal povel k palbì, chtìl, aby to bylo dosti teatrální, protože se celý záznam vždy nahrává pro pøípadné další vyhodnocení.

„Zadrž", øekl jsem, "co žádáte, pane Hartusile?" V oèích toho mutanta se zalesklo zøejmì radostí z toho, že je ještì nadìje a mož
taky, že jsem ho oslovil pane. Gross zaèal rudnout vzteky a vyštìkl: „Neple• se do toho ochmelko...." „Vyslechneme ho... to je
rozkaz tady poøád ještì velím já" Gross se zasekl, neèekal to. Celé týdny, kdy jsem s Grossem sloužil, hrál si na admirála
a buzeroval mnì a velel, i když to mìlo být naopak. Èastokrát mi øíkali i muži z posádky, že bych si od nìj nemìl nechat srát na

hlavu. A mìli pravdu. Teï byl èas s apatií skoncovat.

Mutant vypadal zmatenì a zaèal rychle pøerývanì vyprávìt. Jsou tìžce nemocní, on, celá jeho posádka a všichni na dalších lodí trpí nìjakou variací èerné smrti. Je jich asi 1500 a umírají. Teï mi bylo vše jasné. Ten konvoj, který jsme doprovázeli, chránili a s kterým se museli celé mìsíce vláèet snad po celé galaxii, dopravoval lékaøské vybavení a léky. Prý tady èekali celé týdny než se objevíme, protože vìdìli, že tuhle trasu používá korporace MediMec. Hartusil dál vyprávìl jaké strašné utrpení prožili a doufali, že se objevíme.

Musel jsem jeho srdceryvné vyprávìní pøerušit: „MediMec, jehož lodì doprovázíme, je korporace a my nemáme právo zacházet s jejich majetkem" Teï do rozhovoru vstoupil další tváø, bylo jasné, že rozhovor napjatì poslouchal celý konvoj. Muž s brýlemi se pøedstavil jako zástupce firmy MediMec, a že pøestože ho pøíbìh pana Hartusila dojímá, nemùže mu léky darovat, ale maximálnì prodat. Naèež mu mutant nadiktoval snad nekoneèný seznam lékù a zástupce firmy, mu øekl kolik èeho je na palubì a kolik co stojí.

Zatímco ti dva obchodovali, vedl jsem pomìrnì nezábavnou osobní diskuzi na jiném kanálu s Grossem., Slíbil, že mì jako šiøitele kacíøství a pašeráka požene pøed disciplinární komisi, nebo snad i pøed inkvizitora. Já mu odpovìdìl, že dokud mi nìjaké bìsnej inkvizitor nenarve do prdele rozžhavenou ocel, a nebo mì admirál nenechá popravit, tak týhle misi velím já, což mi bylo urèeno. A Gross koneènì zavøel hubu.

Jinak stav ohrožení trval a já po chvíli pohledem kontroloval senzory, ale lodì tìch umírajících chudákù se zdály opravdu neškodné. Koneènì byla dána koneèná hodnota léku požadovaných panem Hartusilem. Je to 2,1 miliardy elysejských kreditù, a jde témìø o ¾ nákladu. V duchu mì pobavilo, jak tihle panové z MediMecu skrytí za svými lékaøskými rouškami jsou schopni obchodovat s lidským neštìstím. V protokolu o odbavení zboží jsem vyèetl, že celý konvoj veze léky v prodejní hodnotì 1 miliardy elysejských kreditù. Napjatì jsem sledoval jak bude Hartusil reagovat na tu sumu, ale ten jen odkašlával a civìl jako by cenu nevnímal. Pak se zaèala obrazovka dìlit na desítky malých obrazovek a v nich podobnì nemocní jako Hartusil otvírali desítky beden. Když jsem se pøádnì podíval do beden, krve by se ve mnì nedoøezal, byli plné plasmových pušek, nìkteré z nich náhodnì mutanti vytahovali a ukazovali na kamery zblízka. Nevycházeli jsme z údivu - byly skvìle zakonzervované jako fungl nové.

Nejvíc šokující bylo datum výroby. Zbranì byly vyrobeny 10 let pøed Horusovým kacíøstvím. Jejich spolehlivost, pøesnost a úèinnost byla legendární. Obchodníci se zbranìmi tyto plasmové pušky doslova vyvažovali zlatem. Nemìlo cenu je poèítat, za nì si mohl Hartusil koupit takovéhle konvoje ètyøi. Chlápkovi z MediMecu se zaleskly oèi a transakce se rozbìhla. Mutanti vypouštìli bedny z lodí a transporty z MediMecu je zachytávaly, kontrolovaly a pomocí narychlo vybalených pøístrojù dezinfikovaly.

Všechno vypadalo na happyend, a tak jsem nechal warpem vyslat zprávu, že je všechno v poøádku, konvoj se zdrží, ale cíle dorazí, odhadované zpoždìní 15hodin. Takže zatím byla spousta èasu si popovídat s Hartusilem. Zajímalo mì, proè se s takovýmhle pokladem nevydal dál k nìjaké orbitální stanici a jestli se k nám pøidají, že je rádi doprovodíme k základnì MediMecu u zemìdìlské planety Mercurie VII. Hartusil mi dìkoval, ale ètyøi lodì z jeho skupiny mají poškozený warpový pohon a jejich skok, kterým se dostaly na tohle místo setkání byl aktem èirého zoufalstvím, které nechtìjí opakovat. Nehledì na to, že vi jaký je pøístup lidí k mutantùm na všech planetách, a tak spíš než nìjaké lékaøské pomoci by se doèkali upálení na hranici.

S tím jsem musel souhlasit - na spoustách planet byl lov na èarodìjnice a mutanty v plném proudu. Chtìl jsem ho požádat o vysvìtlení mnoha dalších vìcí: pùvod jejich zbraní, jejich další osud. Avšak na Hartusilovi bylo vidìt, že je pro nìj stále obtížnìjší m

Potil se, dávil se nakonec mi øekl, že mi pošle záchranný modul, který by vystøelil, kdyby bylo jasné, že se pomoci nedoèkají a umøou tu. Pøi pohledu na nìj jsem zrovna nemìl svátek z toho, že bych si mìl vyzvednout nìco z tìch jejích morových lodí na palubu. Ale lidé z MediMecu se nabídli, že vìc bezplatnì oèistí . Jak šlechetné....

Krátce po transakci lékù, když se zaèaly lodì mutantù vzdalovat. Na obrazovce se objevil nìjaký jiný mutant jeho hlava by plná otevírajících se krvavìjících vøedù, nemìl oèi. S velkými obtížemi zdvoøile podìkoval, bohužel Hartusil se již rozloučit nemùž nebo• pøed pár minutami náhle skonal. Vyjádøil jsem hlubokou lítost. Ukonèil jsem komunikaèní kanál a pøikázal pøevzít vìc kterou mi Hartusil zanechal. Ani ne za deset minut byla vyzvednuta a umístìna v nákladovém prostoru. Pøikázal jsem loï navrátit do pùvodního kurzu stejnì, tak se opìt k cíli vydal i celý konvoj, stav nebezpeèí pominul štíty byli staženy a torpédomety deaktivovány.

Pøedal jsem velení Gordnovi a pln zvìdavosti jsem spìchal k zásilce. Další muži, kteøí nemìli povinnosti, chvátali se mnou. Starý Decker, správce skladiš• zásob a munice, nemìl ve svém skladu a tolik lidí od doby, když se tu schovával Hokins, mechanik od hydrauliky a kuchaø v jedné osobì. Decker mu poskytl azyl ve svém království, jak s oblibou skladový prostor lodi nazýval, po tom, co Hokins nakoupil na nìjakém trhu starší konzervy za skvìlou cenu a krátce na to na lodi vypukla epidemie salmonely.

Spousta mužù s posádky se ho snažila se sevøenými pùlkami a s neskuteènými bolestmi najít a rozsekat na malé kousky. Vyèmuchal ho jeden mechanik, schovaného pøesnì tam, kde teï byla ta zásilka od mutantù. Tenkrát to dopadlo dobøe Hokins to odnesl jen monoklem a ponauèením, aby už nikdy neokrádal Imperiální kasu nákupem levnìjšího nekvalitního zboží.

A teï tu stál Decker jako tenkrát, mnul si fous a divil se, co tu všichni tak blázní: „Pane, tak už to dorazilo. Vypadá to na fajn vìc," køièel na mì z dálky a hned otvíral dveøe od skladu. Všichni se rozestoupili a já vstoupil do skladu. Ležela tam rakev tvaru tøikrát ètyøi metry, na spodku byli pohonné trysky na stranách menší manévrovací trysky. Standardní záchranný modul používaný i dnes, ale na jeho hrubém obalu byla jakási výzdoba. Dosti neumìle byl celý popsaný zlatým písmem, chvíli mi trvalo než sem rozeznal jednotlivé vìty. Vesmìs to byly modlitby k Císaøi.

Asi každý z té nebohé flotily mutantù sem nìco pøipsal. Z té rakve doslova èišelo zoufalství tìch lidí, ale naštìstí z ní neèišelo nic jiného, protože na rakvi byla pøidìlána tabulka s nápisem „Zkontrolována neškodné, odpovìdný pracovník: dr. Karl Miller, MediMec". Stiskl jsem otvírací tlaèítko a rakev se za syèení hermetických uzávìrù otevøela. Nahlédl jsem dovnitø tam leželi naskládané plasmové pušky, jedna pistole a na ní holodisc. Byl jsem trochu zklamán. Èekal jsem, že tam možná bude chrápat sám Leman Russ nebo tak nìco. Vzal jsem holodisc do své kajuty a vložil do pøehrávaèe a spustil záznam. Podstatná èást byla tvoøena spoustou dat, uložených ve formátu, který byli schopné pøeèíst pouze pøístroje Adeptus Mechanicus. Já jsem rovnou spustil druhou èást - audiovizuální záznam.

Na obrazovce se objevila tváø toho druhého slepého mutanta, co se mnou louèil, avšak jeho tváø byla v podstatnì menší stádiu rozkladu. Mluvil svým pomalým umrlèím hlasem. Pøedstavil se jako Walter Derg, profesor warpové technologie, zasvìcenec Adeptus Mechanicus. Je to skoro tøi roky, co byl spoleènì s jeho rodinnou unesen z jeho vlastního domu. Únosci, jak zanedlouho zjistil, byli napojeni na zrádcovskou Alpha legii, on a jeho žena i tøi dìti byli po týdny vláèeni po galaxii až nakonec byli pøedáni do rukou Morbida, vojevùdce Morových mariòákù. To byl jak také posléze zjistil, už od poèátku plán zlotøilých mariòákù.

Když Walter Derg zmínil jméno Morbid, bylo vidìt jak mu zaèala stýkat slza po jeho puchýøovité tváøi, ale stále klidným

hlasem pokraèoval. On a jeho rodina byli uvìznìni v tmavých kobkách se spoustou nemocných lidí, a protože jeho žena Serena byla ošetøovatelkou, snažila se jim pomoci a postupnì se s nimi seznamovali. K Dergovì pøekvapení to byli vesmìs technici od øadových mechanikù, kterých slouží ve flotile Impéria milióny, pøes dùstojníky rùzných systémù až po vyšší bratry z Adeptus Mechanicus. Když se ptal, proè tu všichni jsou, s velkým strachem odpovídali, že jeden mocný chaosák po nich chce, aby pro nìj pracovali. Nakazil je i jejich rodiny morem, na nìjž má vakcínu jen on. Udržuje je na hranici smrti díky malým dávkám této vakcíny.

Vše to koná z perverzního potìšení trápit a taky s praktického dùvodu, aby byli pouhými loutkami pro jeho úèely a nesnažili se uprchnout. Derg z hrùzou zjistil, že aèkoliv tu byla spousta manželek a dalších pøíslušníkù rodin techników, chybìli tu dìti. Dergovi bylo hned jasné, co se s nimi muselo stát, ale on se nehodlal smíøit s tím, že by mìly jeho dìti v téhle smrduté kopce chcípnout. Dlouho bušil na dveøe, køièel a naøíkal, ostatní ho jen se slzami v oèích pozorovali.

Náhle se dveøe otevøeli a do kobek se nahnal smrad snad mnohem horší než vládl uvnitø. Naproti nìmu stál morový mariòák. Byl dobré dva metry vysoký mohutný a podivnì nateklý, sotva se do zbroje vešel. Z jeho starého oprýskaného brnìní vyèuhovali dírami desítky chapadel a rùzných šlahounkù, které se volnì pohybovaly a nìkteré vypadaly jako by se k Dergovi natahovali. Na tváøi mìl improvizovanou masku, která mu zakrývala ústa. Byl holohlavý a kus jeho hlavy byl obnažený bez kùže a masa snad až na mozek.

„Derg, Walter Derg?" zeptal se hromovým hlasem. Derg ustrašenì pøikývl. Ta obluda ho chytla za ruku a vlekla sebou. Šli mnoha chodbami, jeli mnoha výtahy, Derg si prohlížel zdi a místnosti, co byli kolem nìj všechno pùsobilo tak hnile, omšele, a tak nìjak cize. Pak Derg stanul v cíli jejich cesty - v ohromném sále, v kterém silnì páchla hniloba a další smrad, o jehož pùvodu radši Derg ani nepøemýšlel. Všude nahlas debatovaly spousty morových mariòákù u rùzných pøístrojù, u nohou se jim kolébavou chùzí pohybovali malí tlustí tvoreèkové, kteøí vypadali jako by je nìkdo uplácal ze zelených flusancù. Morový mariòák vláèel Derg dál, prostor kolem nich se zaèal plnit hejny nepøíjemných tlustých masaøek.

Pak mariòák poklekl, podtrhl Derga, který upadl na zem do tìch sraèek, co byli pod ním. „Morbide, pane mùj, tohle je Walter Derg z Adeptus Mechanicus", hlas mariòáka znìl vystrašenì a pokornì. Derg vzhlédl, ale málem omdlel. Nic tak strašného v životì nevidìl. Na jakémsi improvizovaném trùnu s lidských ostatkù sedìla bytost dobrých 6 metrù vysoká. Na sobì mìla zbroj tvarem terminátorskou, ukovanou z desítek platù hrubì opracovaného èerného kovu, upatlanou nìjakým slizem, popsanou zlovìstnými runami a na rùzných místech pobitou dlouhými bodci.

Spárami v tìch plátech vytékal hnis a nebo rùznì vyjíždìla chapadla, která jako by se chtìla na Derga podívat. Jedna ruka této bytosti byla zakonèena spletí chapadel pokrytých spoustou trnù. Druhá ruka vypadala lidsky, až na to, že byla doslova ohromná, samotná dlaò byla velká jak pecen chleba. V téhle pazouøe svírala ta bytost jakousi kosu, vyrobenou z jednoho kusu døevu podobnému èernému materiálu.

Tenhle tvor jakoby hlavu nemìl. Mezi jeho ohromnými rameny byla usazena slizová koule tvaru podobna lebce s náznakem úst a dùlcích po oèích. „Já jsem vùdce Morbid" ozvalo se odnìkud zevnitø tohohle stvoøení. Hlas byl klidný. Derg chtìl øíct snad milión vìcí, stìžovat si, vyhrožovat, prosit Císaøe o pomoc, žadonit o záchranu své rodiny, ale pøi pohledu na toho zplozence Chaosu nedokázal promluvit jen bledl a lehce zavrávoral. Myslel, že omdlí.

Naèež se ohromný Morbid s neuvìøitelnou lehkostí a rychlostí vznesl z køesla. Byl to bizardní pohled na to jak toto monstrum s lehkostí lesní víly levituje ve vzduchu a svazkem svých chapadel poskytuje omdlévajícímu Dergovi záchranu. „Snad jsem vás nepostrašil", hlas Morbida znìl pobavenì. Svými chapadly zvedl Derga do výše a zatøásl s ním jako s nìjakou loutkou. Trvalo

chvíli než pøišel Derg k sobì, pomalu otvíral oèi a lapal po dechu, jak silnì mu hrudník chapadla svírala. „Urèitì vás zajímá proè jste tady?" zeptal se Morbid, když postavil Derga zpìt na zem. Ani neèekal na jeho odpovìï a zaèal vyprávìt, z intonace hlasu byla silnì cítit samolibost a touha chlubit se.

Je to pøesnì 239 let, kdy se jedna z Morbidových doprovodných lodí ztratila, když ustupovala z nìjaké prohrané potyèky s stoupenci Khorna v Oku teroru. Vrátila se za dva týdny s neuvìøitelnou zprávou. Pøi ústupu se jim nepodaøilo kvùli poškození pohonné jednotky vstoupit do warpu. Nepøátelé se rychle blížili, aby hodovali na jejich tìlech. Lajtnant, velitel lodi, se rozhodl k zoufalému èinu, vletìl do jedné z tisícù anomálií, kterých je Oko teroru plné. Anomálie jsou obecný název pro jakési trhliny vedoucí pøímo do warpu. Existuje jich nespoèet typù a mají rùzný tvar a hlavnì úèinek na lodì, které do nich vplují. Pro vìtšinu z nich platí, že vplutí do nich znamená jistou a okamžitou smrt posádky. Jiné posádky, které se zkoušeli anomálií proplout zaplatili za tuto pošetilost takovými mutacemi a utrpením, které i na pomìry Chaosákù pøekraèuje všechny myslitelné meze.

Proto lajtnant té ustupující lodi správnì usoudil, že navzdory krvežíznivosti a fanatismu Khornových stoupencù se je nepokusí žádná loï následovat. S oèekáváním všeho možného a s motlitbou ke svému patronu vstoupila loï do anomálie. Nejen, že nezemøeli ani nemutovali, ale v poøádku a v relativním nurglovském zdraví vypluli v další anomálii pøesnì o 3 dny pozdìji. Po nìkolika hodinách opustili mlhovinu, která obklopovala anomálii a ke svému úžasu zjistili, že se nachází daleko od Oka teroru na okraji galaxie, hluboko v prostoru Impéria. Lajtnant si uvìdomil strategickou dùležitost svého zjištìní a rychle spìchal k Morbidovi s touto informací.

Než se Morbid odvážil cestovat anomálií, musela loï toho lajtnanta absolvovat tuto cestu 55krát. Morbid byl nadšen, když se objevil v týlu tolik nenávidìného Impéria. Bylo jen tøeba vymyslet, jak tento úžasný warpový tunel využít. Nejednodušší a nejefektivnìjší se jevilo používat tento spoj pro nájezdy na bohaté a lehce chránìné kolonie, kterých bylo v okolí tunelu nespoèet. Morbid poslal lajtnanta, objevitele tunelu, pro jeden køižník tøídy Krveprolití. Bohužel ten za pár dní z anomálie vyplul s posádkou natolik zmutovanou, že byla absolutnì nepoužitelná. Morbid neváhal a poslal pro další køižník ten se však nikdy nedorazil. Z toho Morbid vydedukoval, že lodì vìtší tøídy než doprovodné nejsou schopny cestovat anomálií. Sice velká flotila z tìchto malých lodí by se stala postrachem všech obchodníkù a kolonií, ale to bylo pro ambiciózního Morbida málo. Chtìl svými skutky pøekonat i samotného Typhuse a stát se miláèkem Nurgleho.

Nezbývalo než køižníky dopravovat po kouskách a kompletovat tady. Když tedy zaèal pøemýšlet o stavbì lodí pøímo tady na dru straní anomálie, jeho ctižádost mu vnukla mnohem vìtší myšlenku. Proè místo flotily køižníkù nepostavit jeden superbitevník, který by svojí velikostí, odolností a nièivostí zastínil i Abadonova Zabijáka planet. To by mu zajisté pøineslo pøízeò jeho patrona, moc s tím spojenou a možná i nìjaké ty planety v Oku teroru, aby upevnil pomìrnì nejistou pozici své øíše. Morbidus pøi muèení mnoha èlenù z Adeptus Mechanicus, mariòákù od Železných bojovníkù a i dalších technikù jiných ras našel ohromne zalíbení v technice. Postupnì poznával všechny technologie.

Trvalo 50 let než plán superbitevníku spatøil svìtlo svìta. Z velké èásti byl Morbidovým dílem, jeho dítkem. Byl pokøtìn jako Rysus sardonicus - Posmrtný škleb. Práce na nìm zapoèali okamžitì. Avšak v øadách Morbidových stoupencù není mnoho technických vzdìlancù. Ostatní Chaosáky o podporu nepožádal, aby velká vítìzství, které Rysus sardonicus dozajista dobude, byla jen a jen jeho. Musel proto odborníky hledat jinak a nepøímo. Unášel, a nebo na zakázku nechal unášet, techniky ze všech ras po celé galaxii.

Morbid ztichl svojí ohromnou rukou pokynul jednomu morovému mariòákovi stojícímu opodál, z jeho spousty implantátù a bionických konèetin se dalo usuzovat, že jde o nìkoho kdo zastával podobnou funkci jako tech-mariòáci. Ten sepnul ohromný holografický projektor a pøed oèima Derga zaèali probíhat desítky schémat, plánù, modelù a øezù každé èásti lodi Rysus sardonicus. Derg stál tam v nìmém úžasu, možná i ve skrytu duše obdivoval Morbidovu genialitu. Loï byla mnohem vìtší než ty nejvìtší bárky Vesmírných mariòákù, její pohonné jednotky byli zbudovány na bázi tìch, které se používali za dob

Horusova kacíøství, a které teï používaly Zrádcovské legie. Avšak byly zkombinovány s pohonnými jednotkami neznámého pùvodu. Derg tipoval, že se jedná o tauskou technologii. Rychlost a manévrovací výkony, které dosahoval tento hybridní pohon byly neskuteèné.

Obratnost tohoto obra smìle konkurovala køižníkùm tøídy Neohrožený. Vrchní pancíø lodi byl tvoøen jakousi napodobeninou necronského živého kovu. Nebylo to sice dokonalé, ale výslednou odolností to pøekraèovalo hodnoty pancíøe používaného Impériem. Štíty byly klasické chaosácké, ale energie v nich se blížila hodnotám, které nabývaly jen štíty orbitálních stanic. Takové množství energie ve štítech bylo na loï doslova neslýchané. Ani ve výzbroji loï nepokulhávala. Nejen že sloužila jako základna pro poèetné letky bombardérù, stíhaèù a výsadkových èlunù, jenž by mohli podle Dergova odhadù získat „vzdušnou pøevahu" až nad dvìmi bojovými lodìmi tøídy Císaø. Navíc na støední vzdálenosti byla tato loï smrtící velkým množst laserových baterií cizáckého pùvodu.

Z jejich popisu vytušil Derg, že jde o zdaøilé napodobeniny Pulzních laserù používaných Eldary. Na velké vzdálenosti si mìla loï vybojovat svoji pøevahu velkým množství torpédometù, jejichž støely byly navádìny nìjakou podivnou pokroèilou technologií využívajících psionických schopností.

Jinak loï byla typicky chaosácká, tedy všechny systémy udržení života, pøepusti, dveøe a tak dál byl vìrnými kopiemi zaøízeních vyrábìných na lodích pøed Horusovým kacíøstvím. Derg nepoznával ètyøi po tuto ohromnou loï zcela urèitì klíèové systémy. Pøes všechnu zvìdavost bál se zeptat, ale Morbid asi vytušil, co se honí Dergovi hlavou. S notou dávkou pýchy se rozpovídal. Za prvé - kruh o obvodu asi 7m ve velikém sále blízko mùstku lodi napojený na ohromné kapacitátory byla Hvìzdná brána.

Teï Derg tu ïábelskou vìc poznal, obèas jich nìkolik našly imperiální síly, když zpìt dobyly planetu obsazenou Chaosem. Èasto spotøebovávaly pro svùj provoz energii pro celá mìsta. Nikdo je nestudoval, protože je ihned nìjaké jednotky mariòákù v èerných zbrojích transportovali pryè. Jejich úèel byl ale jasný - teleportovaly skupiny démonù a bojovníkù z Oka teroru pøímo na bojištì. Tady na Rysus Sardonicus mìla sloužit tato brána k doplòování vybavení a posádky pøímo v prùbìhu mise, nebo dokonce i za boje.

Další vìc, uložená v týlu lodi, byly mimické a detekèní systémy používané Temnými Eldary. Nejen, že jsou to jedny z nejdokonalejších senzorù, které v galaxii existují, ale hlavnì mimické systémy dìlají loï do vzdálenosti 500, a nebo pøi cestì warpem, v podstatì neviditelnou. Jen Necroni a Tyranidi mají senzory dokonalejší, aby se nenechali oklamat a loï detekovali. Morbid se nezapomnìl zmínit, že musel umuèit sedm archonù a draconù a nespoèet dark eldarù, aby jejich technologii pochopil.

Teï mu osm zlomených duší z jejich øad pomáhá udržovat tyto choulostivé systémy zatím ve zkušebním provozu. Jinak další velkou èást lodì zabírá ohromné raketové silo, torpéda však nejsou ledajaká. Velikostí se blíží doprovodným lodím a jsou vybaveny jednodušší verzí mimických maskovacích systémù. Jsou rychlé, neviditelné a nesou smrtící náklad - od konveèních plasmových hlavic, pøes vortexové hlavice , které dokáží prolomit reálný prostor do warpu, až po smrtící náklad tìch nejhorších nemocí, které dokážou zdecimovat celou populaci kdejaké vìtší planety. Každý Nástroj zkázy, jak støely Morbid pojmenoval, pilotují vždy tøi muži z øad jeho nejvìrnìjších a nejfanatiètìjších stoupencù.

Tøetí, nejvìtší válcovou èást lodi si nechal Morbid nakonec. Kdyby se slizová koule, co mìl místo hlavy, mohla usmívat, urèitì by mìl teï škleb od ucha k uchu. To je jeho vlastní vynález, taková ohromná loï aby se udržela v chodu potøebuje ohromné množství energie, což byl problém, který nedokázal Morbid pøekonat po deset let, ale to je teï minulostí. Jeho Asimilátor jak

vìc pojmenoval už funguje. Asimilátor je generátor energie ohromného množství, kterou pøímo èerpá ze samotného warpu. Derg si uvìdomil potenciál tohoto vynálezu a musel opìt obdivovat Morbidovu genialitu, ale na druhou stranu si uvìdomil, že žádná známá civilizace nedokázala warp natolik pochopit, aby se nemusela bát ohromné nestability takového zaøízení. Morbid se ještì chvíli vychloubal klasickými plány o dobytí svìta a na Dergùv návrh, aby propustil alespoò jeho dìti se Morbid jen bezcitnì pousmál.

Teï byl èas, aby se po nìkolika hodinách, které s Morbidem strávil dovìdìl svùj úkol, pro který byl unesen. Derg mìl velet skupinì Tauù a lidí kteøí nakalibrují pohonnou jednotku. Poté byl Derg odveden, když odcházel od Morbida cítil, jak jeho tìlo zaèala nahlodávat nemoc.

Ubìhly skoro tøi roky a Derg stále nedobrovolnì pracoval ve službách Morbida. Už to bylo nìkolik mìsícù, co pochoval svo manželku i dìti, které nebyly dost silné, aby odolávaly nemoci, která je sžírala. Derg pøekvapivì utišoval žal prací na pohonné jednotce Rysus Sardonicus, ale hlavnì ho udržovala a poháníla bezbøehá nenávist. Cílevìdomì se skupinou ostatních zajatcù plánovali pomstu a hlavnì útìk, aby varovali svìt pøed Morbidovou hrozbou. Pomìry mezi zajatci byly zvláštní a kromì techniků Impéria a Tauù Derg nikomu nedùvìøoval. Pomalými kroky uskuteèòovali svùj plán útìku stovky otroků, z nichž už vìtšina už nežila, již pøed pøíchodem Derga. Teï bylo na èase to dokonèit.

Všichni vìzni byli drženi v improvizovaných celách na tom jediném køižníku, kterému se podaøilo projít warpovým tunelem. Pøíslušníci rùzných ras od sebe byli kvùli èastým potyèkám mezi sebou izolováni. Každý den vstávali pøibližnì v 5 hodin, aby dalších 13-19hodin pracovali. Byli naloženi na staré transportéry z dob pøed Horusovým kacíøstvím a dopraveni na svoje pracovištì. Tìm transportérùm, které pøepravovaly vìznì, byl demontován a nebo poškozen warpový pohon, aby nemohli utéct, navíc na každém z nich byla tajnì umístìna výbušnina. Morbid si nemohl dovolit, aby mu nìkdo prchnul.

Avšak Morbid používal také spoustu transportérù, které mu warpovým tunelem dováželi souèástky. Ty z praktických dùvodù mìly warpové systémy plnì funkèní. Celková flotila èítala asi na 115 transportérù, nìkteré sloužily jen na souèástky a volnì poletovaly okolo Rysus Sardonicus. Mravenèím úsilím otroci obnovovali nìkteré lodì souèástku po souèástce. Také pøipravovali primitivní zbranì na den, kdy je použijí pøi vzpouøe. Dùležitým prvkem pro úspìšný útìk bylo vyléèení, a nebo alespo potlaèení moru bez Morbidovi vakcíny.

Naštìstí se mezi otroky objevil jeden velmi schopný chemik z MediMecu, který doslova na koleni analyzoval nákazu, a sestavil seznam surovin potøebných pro vakcínu proti tomu prokletému moru. Dokonce i vìdìl, kde k velkému množství potøebných lékù pøijít. Jmenoval se Hartusil a Derg ho velmi obdivoval nejen jako skvìlého chemika, ale i jako skvìlého èlovìka.

Když bylo vše pøipraveno muselo se èekat na vhodný okamžik. Trvalo to tøi mìsíce, ale doèkali se. Morbid, ke své velké nelibosti, nemohl odmítnout pøání - de facto rozkaz - svého patrona, aby podpoøil jedno velké váleèné tažení na území spravované Legií Tisíci synù, která byla odvìkým nepøítelem Nurgleho. Stovky morových mariòákù byly odveleny a pøesila otrokù proti Morbidovým stoupencùm byla ohromná. Samotná vzpoura probìhla velmi rychle. Ti nejodvážnìjší z povstalcù po krátké, ale krvavé šarvátce získali kontrolu na 17 lodích. Nebyla náhoda že nìkterá plavidla zrovna vezla plasmové pušky, kterými mìli být novì vyzbrojeni dozorci. Do 16 lodí se naložilo co nejvíce otrokù. Posádka 17. lodi se sama nabídla, že loï kterou naložili zásobníky vysoce explozivní látky chaosáckého pùvod, navedou do warpového tunelu a provedou sebedestrukci.

Morbidovy síly ani nestaèily zareagovat a transportéry mizely v mlhovinì pro senzory neproniknutelné. Když se Derg ohlédl

uvidìli mohutnou explozi v ústí warpového tunelu, která ho pøesnì podle Dergových odhadù uzavøel na dobu neurèitou. Také naposled vidìl hrozivý obrys Rysus Sardonicus, jehož stavba stála tolik životù. Pøi samotném warpovém skoku se projevilo staøí transportéru, a nebo možná nìjaké Morbidovo opatøení, ale ètyøi transportéry doslova shoøely ve warpu. Ostatní úspìšnì unikly chaosáckému køižníku, který je už tou dobou dozajista zbìsile pronásledoval. Další plány byly že po té, co seženou léky na místì, které urèil Hartusil. Co bude následovat poté se rychle rozhodlo v hlasování, mnozí se z mnoha dùvodù nechtìli vrátit do starých domovù, proto se vybrala jedna blízká opuštìná a vytìžená hutní kolonie.

Její obranné systémy byli z nìjaké už dávno zapomenuté pøíèiny stále aktivní. Svým charakterem nebyla pro nikoho zajímává, což z ní dìlalo ten nejlepší azyl pro mutanty, kteøí chtìli dožít nerušeni a skryti. Deaktivace obranných systému i s minimem vybavení nebude pro bratry z Adeptus Mechanicus žádným problémem.

Pøehrávaè hlasitým pípnutím naznaèil konec záznamu. Asi ještì minutu jsem sedìl zticha v kajutì a pøemítal o tom, co jse vidìl. Všechno to znìlo tak dìsivì a neuvìøitelnì. Okamžitì jsem pøikázal Dukovi, aby poslal kopii záznamu na velitelství s oznaèením nejvyšší priority. Tváøil se dost vyjevenì, když mùj rozkaz plnil. Zbytek posádky umíral zvìdavostí, co jsem se od tìch mutantù dozvìdìl, ale já si byl vìdomo závažnosti tìch informací a radši jsem mlèel.

Jediný èlovìk, kterému jsem se svìøil, byl Gross, u kterého jsem to považoval za jakousi dùstojnickou povinnost. Netrvalo to ani hodinu a pùl, když mi Duke oznámil, že mám na audiovizuálním šifrovaném kanálu Grosse spoleènì s admirálem Ivanem Hrozným. Doslova ve mnì hrklo. Žádný vyšší dùstojník, si o mì ani neotøel boty za ty mìsíce, co létám z konvoji a teï admirál Hrozný.

Ivan Hrozný je bezesporu nejvìtší osobnost imperiální flotily v tomto sektoru. Jeho odvaha a neústupnost, tvrdá, ale efektivní strategie vùèi Orkùm mu vynesla pøízvisko Hrozný a mnoho vysokých vyznamenání. Když jsem si pustil v kajutì obrazovku, šklebila se na mì tváø Grosse a také mnì tvrdým pohledem zkoumal starší muž s perfektnì støiženou bradkou, ale dlouhými rozcuchanými šedivými vlasy, kterému splývaly až na ramena. Jeho ostré rysy pøipomínaly vlka a mìl pøirozenou autoritou.

Rychle jsem zasalutoval a èekal, co bude. „Vaše zpráva, kapitáne Herzi, nadzvedla celý náš štáb. Nemùže to nechat bez povšimnutí, jakmile dorazíte do cílové stanice, spojíte se s flotilou, která tam na vás bude èekat." Jeho øeè byla energická a vìcná. „Na místì vás bude èekat inkvizitor, který bude mít velení køižníkù vy budete mít na povel jednu eskadru doprovodných lodí" Do toho se ozval Gross, který nemohl poslední vìtu pøenést pøes srdce. „On?! Já mám na tom všem taky podíl, navíc vždy• je to ochlasta jeho muži kšeftují se vším od zakázaných afrodiziak až pornografii" Vidìl jsem, jak admirál svraštil oboèí a jeho výraz tváøe nabral takové podoby, že jsem v tu chvíli vìøil, že je to sám ïábel. Zrovna, když Gross vyprávìl nìco tom, že jeho loï byla veøejnì vyhlášena nejèistší lodí mìsíce, a ta moje vypadá jak létající praseèárna, tak admirál zaburácel: „Kdo vám dal slovo dùstojníkù, kde berete takovou drzost!"

Gross ztichnul a tváøil se jako osmileté dítì, kterého zrovna plácli rodièe pøes prsty. „A vy kapitáne Dante Herzy snad budete bránit svojí èest" Bohužel vìtšina toho, co Gross øekl, byla vesmìs pravda. Loï se mi zrovna neblejskala a sám sem si u Gordna, našeho vrchního šmelináøe, nejeden èasopis koupil. Pokrèil jsem tedy jen rameny a øekl: „Neoznaèil bych se za ožralu" a ztichl jsem. Admirál se na mì podíval a jeho oblièej mìnil rychle výrazy z káravého, pøekvapeného až po pobavený.

„No dobøe, chápu že vás ty mìsíce práce u konvojù bez poøádného drillu a bojového nasazení musely poznamenat, ale situaci, s kterou jste se setkal jste vyhodnotil správnì, jak bylo vidìt na záznamu. Hlavnì vaší zásluhou máme ty informace, proto povìøuji velením výs. Císaø s vámi, kapitáne, teï už podléháte velení inkvizitora." Spojení bylo pøerušeno. Když

jsem se vrátil na mùstek, navigátor York mi oznámil, že k dosažení cíle zbývá už jen pár minut.

Dorazili jsme na stanici ZD 555 zvanou Dlaha, protože ji vlastnila Korporace MediMec. Odpoutali se od transportérù a nahlásili dispeèinku. Ihned se nás ujal jeden øídící, bylo vidìt, že jsme byli netrpìlivì oèekáváni. Na to, že tahle stanice byla malá, zapadlá a nezajímavá, bylo na ní nezvykle živo. Kotvilo tu asi 11 doprovodných lodí tøídy Cobra, 6 lehkých køižníkù tøídy Neohrožený a dva mateøské køižníky tøídy Diktátor. Všechny lodì byly ze sektoru a já jsem nìkteré kapitány nebo èásti posádky znal osobnì.

Všichni byli svoláni admirálem a nìjak tušili, že já nìjak souvisím s tím, proè tu jsou. Na desítky žádostí o otevøení komunikaèního kanálu odpovídal Duke negativnì, chtìl jsem aby to byl inkvizitor, který jim to sám sdìlí. Ten se bohužel mìl dostavit až za 5 hodin. Dal jsem tedy mužùm dvì hodiny rozchod. Vìdìl jsem že to mùže být jejich poslední, ale dùslednì jsem je varoval žádný alkohol. Jen dìvky a zpìv. Všichni ze mì cítili mojí nervozitu a nìkteøí ani neodešli a ostatní se vrátili pøesnì po uplynutí vycházky. Zrovna v tu dobu, tedy o dvì hodiny døív mi Gordon nahlásil, že se otvírá Warp a vstupuje neznámá loï, což potvrdili i z dispeèinku stanice. Materializovala se tak blízko, že jí bylo možné rovnou sledovat vizuálními senzory.

Gordon ze sebe vyblekotal nìco ve smyslu pane tohle musíte vidìt, tak jsme mu dal svolení k aktivování hlavní obrazovky. Na ní jsme pak sledovali s úžasem jak vystupuje z warpu ohromná èerná loï. Byla monumentální, mohli jsme si prohlížet každý její detail, hangáry, laserová postavení, množství mohutných torpédometù stylizovaných do orlích hlav. Fascinovala nás také baterie ohromných dìl usazená na høbetu lodi, o kterých jsme si byli jisti, že jednou salvou dokážou roztrhat køižník na kousky. Ta èerná loï byla bohatì zdobená a vypadala jako vznášející se chrám Císaøe - stovky zdobených sloupù, pilíøù, vikýøù, desítky obøích soch. Na jejích bocích byly lebkou zdobená I velká minimálnì jak moje loï.

Všem bylo jasné, že se nám jako jednìm z mála smrtelníkù podaøilo spatøit tajemnou loï Inkvizice. Hlavou mi probíhala myšlenka - A• je Rysus Sardonicus podle Derga jakkoliv dìsivý, pro tuto mrazivì nádhernou neporazitelnou loï nebude žádnou výzvou. Loï se nahlásila jako Kladivo oèisty a ihned aktivovala komunikaèní systémy, které inicializovali videokonference se všemi kapitány, kteøí zde kotvili.

Obrazovka v mé kajutì se rozzáøila a desítky velitelù rùzných šarží dychtivì oèekávali obraz z Kladiva oèisty. Asi za 30 sekund napjatého mlèení, se objevil muž. Mìl ostré rysy, jeho tváø byla stará a vrásèitá, avšak jen z pùlky. Druhá èást tváøe byla z lesklé kovové masky stylizované do tvaru lebky, která nemìla oko. Celou tu masku pokrýval nìjaký symbol obklopený runami. Místo oka v lidské tváøi byl velký oèní implantát - ohromný rudý krystal vložený do oèního dùlku. Ústa mìl úzká a pøísná. Pøes hlavu mìl ten èlovìk hozenou bílou kapuci, i když mu kryla velkou èást hlavy dalo se odhadnout, že je holohlavý.

Zpod té kutny, mimochodem velmi zdobné a zlatem prošívané, vykukovaly spousty hadièek, drátù a kabelù, které se sbíhaly do jednoho silného copu vedoucíhovedl nìkam mimozábìr. Popravdì to byl dìsivý obraz, i když implantáty a umìlé konèetiny nebyly v Impériu nic tak výjimeèného, tenhle snad více stroj než èlovìk pùsobil dìsivì. Aèkoliv se jeho ústa ani nepohnula, zaèal ke všem promlouvat nelidský plechový hlas, zøejmì tvoøený nìjakým pøístrojem.

Ta bytost se pøedstavila jako Inkvizitor Mollay. Pøi vyslovení toho jména to na videokonferenci doslova zašumìlo. O tomto muži kolovalo tolik neuvìøitelných legend a fám, že ho snad znali i v tom nejzapadlejším koutì galaxie. Dlouhé roky vedl køížové tažení proti Chaosu, popravil nespoèet kacíøù a mutantù. Na vìtšinì akademií byl dáván jako vzor lstivosti a vytøíbené váleèné strategie proti všem cizákùm, od Eldarù až po Necrony.

Byl ale také znám jako velmi intolerantní a nesmlouvavý muž, jenž oèis•oval plamenem všude tam, kde se objevil jen náznak neèistoty Chaosu. Mnohokrát sloužil po boku slavných hrdinù Impéria jako Inkvizitor Eisenhorn, nebo lovec èarodìjnic Tyrus. Trochu neprávem nedosahoval takové proslulosti jako oni, i když o jeho odvaze a schopnostech nikdo nepochyboval. Vždy preferoval boj zblízka, a• na zemi nebo ve vesmíru, a jeho družinu tvoøili ti nejschopnìjší bojovníci z øad vesmírných mariòákù a dalších elitních jednotek, které si na základì tvrdých a krutých zkoušek sám vybral.

Èasto je osobnì vedl do boje a rozséval smrt ohromným zlatým kladivem. Byl mnohokrát zranìn, napøíklad pøi jedné oèistì planety mu zuøivý khornùv démonický pes ukousl ruku, avšak on nepolevoval v boji a díky své neústupnosti motivoval a vyhecoval vojáky Císaøe k takovým výkonùm, že nakonec tu bitvu vyhráli navzdory ohromné pøesile stoupencù Chaosu.

Nìkteøí lidi vìøili dokonce že zahynul pøi svém nejslavnìjším èinu - monumentálním boji jeho a malé skupiny tìch nejvìrnìjších s necronským bohem C´tan. Mollay byl prostì legenda a i pro mì byl ohromným vzorem a hrdinou. Zatímco jsem stále nemohl uvìøit tomu, kdo je na druhé stranì komunikaèního kanálu. Mollay zasvìcoval všechny do toho, co se dìje v jedné malé mlhovinì nedaleko stanice. Neopomnìl naznaèit, kdo na tom, co víme, nese zásluhu. Po dlouhé dobì jsem se cítil opravdu hrdý a pomalu jsem si zaèal uvìdomovat, co jsem pro Impérium udìlal.

Moje nadšení rychle zmrazil Mollay, když se zeptal jestli nevím, kam pak odpluli ty mutanti, co nám ty informace dali, že by nebylo od vìci, tento vøed na tváøi lidstva zlikvidovat. Když jsem si vzpomnìl, co všechno musel vytrpìt Walter Derg nebo Hartusil, uvìdomil jsem si, jak nenávistný a zlý je Mollay a mé mínìní o nìm u mì hodnì utrpìlo. Dìkoval jsem prozøetelnosti, která mì donutila, abych èást záznamu umazal, a tak zajistil klid mutantùm - bývalým bratrùm z Adeptus Mechanicus a mechanikùm Impéria.

Mollay nám oznámil, že mise tak jak ji povede je víceménì prùzkumná, a že on mutantùm nevìøí. Pokud to všechno není snùška lží, urèitì se bude jednat o informace silnì nadsazené. Avšak potkáme-li v té mlhovinì nìco, ihned to znièíme. Pokud se nám to nepodaøí, už teï se formují další køižníky a plavidla, které úkol dotáhnou do konce.

Bohužel vìtší flotila než ta naše ve stanici se nedala dát vèas dohromady. Poté nám byly promítány Dergovi záznamy o Rysus Sardonicus, které za dobu vìznìní získal. Z nich jsme se dovìdìli, že Morbid byl technický mág, ale bohužel prùmìrný až podprùmìrný organizátor. Rysus Sardonicus byl stavìn dosti chaoticky.

Torpédomety byly pøipraveny a vyzbrojeny, a také hlavní raketové silo bylo osazeno Nástroji zkázy. Mimické systémy byli v posledním stádiu zkoušek. Stejnì tak pohonná jednotka byla ve finálních fázi výstavby. Avšak štíty lodì ještì nebìžely ani na 30%. Hangáry kvùli váznoucím dodávkám letounù zùstávaly z velké èásti prázdné. Vìtšina baterií laserù nebyla osazena, stejnì tak jako velká èást obranných vìží. Nejdùležitìjší však bylo, že ještì zùstávalo nedokonèené to extémnì odolné pancéøovaní lodi.

Chybìly boèní kryty lodi. Souèástí Dergova záznamu byl také plán, jak loï znièit. Díky chybìjícím pásùm pancíøe lodì byly nechránìny i hangáry a zbrojnice lodi, za jejímiž stìnami se skrývalo raketové silo. Derg vìøil, že dobøe míøenými zásahy by se dalo prorazit skrze bok i silný pancíø sila a inicializovat explozi, která by poškodila Asimilátor a ten by dozajista zapøíèinil zkázu Rysus Sardonicus. Mollay a i bratøi z Adeptus Mechanicus, kteøí tento plán posuzovali, souhlasili z Dergem a bylo jim jasné, že se to musí vykonat rychle než práce na té prokleté lodi pokroèí a pancéøovaní bude dokonèeno.

Mollayova loï také dopravila melta-torpéda, která mìla naší misi ulehèit. Bohužel jich nebylo dost na kompletní pøezbrojení všech lodí a na mojí loï pøipadla jen dvì . Navíc podle Derga nám hrála do karet mlhovina, s jejíž pomocí se dostaneme dostateènì blízko lodi a navíc Morbid nebude moci použít to tajemné a smrtelnì pøesné psyonické øízení torpéd.

Následovalo pøezbrojení a vyøešení organizaèních vìcí, kde si Gross vyslechl, že mu budu velet. Nesl to opìt nelibì, což prozrazoval jeho kyselí výraz. Ale ještì víc ho naštvalo, že nebude uspokojena jeho touha po slavì. Mollay nám sdìlil, že naše mise zùstane navždy utajena bez ohledu na výsledek. Protože jestli v té mlhovinì opravdu nìco je, mìlo by dùsledky na blaho Impéria. Kdyby se obyèejní obyvatelé dovìdìli, že pøímo kousek od jejich domù chaosáci budují bitevní lodì, otøáslo by to jejich vírou v øíši i Císaøe.

Naopak rùzná kultistická hnutí by to motivovalo ke vzpourám a dalším nebezpeèným aktivitám. Teï bylo na èase zpravit posádky o tom, co se dìje. Mollay nám doporuèoval neøíkat úplnì vše, ale já jsem svým mužùm nic neskrýval, aè nás Mollay stále ujiš•oval, že v mlhovinì nic nenajdeme, že jde o pohádky zfetovaných mutantù. Stále více jsem nabýval dojmu, že to bude dosti nebezpeèná mise, neøku-li pøímo sebevražedná.

Neuplynulo ani 10 hodin od zakotvení mé Cobry, a opìt jsem se vydal na cestu, ale teï už jako souèást mocné flotily. Když jsme vstupovali do warpu, Gordon mi nahlásil, že senzory hlásí jednu loï navíc. Velmi malý objekt velikosti obchodního èlunu, avšak ihned zmizel z obrazovky, takže se mohl jednat spíše o nìjaký šum, nebo odraz.

Vystoupili jsme z warpu nedaleko okraje mlhoviny, která byla vesmìs èervená a plná rùzných zhuštìnin plynù a malých meteoritù. Nic neobvyklého snad kromì toho, že po vstoupení do ní ihned zaèaly být senzory silnì rušeny a za chvíli byly absolutnì nepoužitelné. Nezbývalo nám než používat kamery a èekat na vizuální kontakt. Obranné vìže èi kdokoliv, kdo se divá prùzory z lodi a uvidí nìco neobvyklého, má to ihned hlásit. Bez senzorù jsem si pøipadal jako slepý a stoupala ve mnì nervozita.

Vyhlásil jsem stav nebezpeèí, štíty byli na maximum vìtšina mužù v bojových pozicích. Ti, kteøí zrovna nenabíjeli torpédomety nebo nesedìli ve støílnách, napjatì civìli do vzduchoprázdna vesmíru zbarveného do krvavì rudé. Mollay rozdal rozkazy. Jeho loï Kladivo oèisty zaujme pozici v èele sestavy, Diktátoøi zùstanou trochu pozadu, pøipraví stíhaèe a bombardéry, køižníky tøídy Neohrožený se rozmístí na køídla formace.

Já dostal na povel doprovodné lodì, a mìl jim udílet rozkazy - naší prioritou, jako vždy v takových to misích, bylo chránit vìtší lodì. Rozdìlil jsme, proto deset Cober do skupin 5, 3 a 3. Nejvìtší skupina, v které jsem byl i já vytvoøila sestavu ve tvaru V a oklopila loï inkvizitora. Zbylé lodì podobnì obklopili Neohrožené na køídlech. Nìkolik hodin jsme se pomalu sunuli mlhovinou k místu, které Derg oznaèil jako možnou oblast, kde se nachází anomálie. Mlhovina houstla a houstla. Dohlednost se snižovala na kilometry. Zbývalo dvacet minut k cíli...

„Doprdele, u Císaøe, je to tady, je to tady" zaèali všichni muži øvát do mikrofonù. Ze všech lodí se ozývala podobnì vydìšená hlášení. Jako po úderu bleskem vyskoèil jsem z kapitánského køesla a chytil se panelu. „Gordne obraz maximální zvìtšení" Kousek od naší formace se šinula velká, opravdu velká loï. Ty údaje, co o ní poslal Derg byly naprosto pøesné, ale nemohly nás pøipravit na šok z živého setkání s ní.

To monstrum bylo tak ohromné, že navzdory tomu, že se pøedek lodi se k nám pomalu valil, zbytek zùstával stále skryt mlhovinou. Vypadalo to jako ohromná hranatá larva. Tvarem nepøipomínala žádnou známou loï. Pøi detailním prohlédnutí bylo vidìt, že každý kousek lodi je vytvoøen s dokonalou umìleckou precizností. Ve zdobnosti pøekonávala loï Inkvizitora. Každá hlaveò, každé patro èi brána hangáru i obyèejný plát pancíøe. To vše bylo podle nìjakého podivného systému pokryto runami a formované do rùzných tvarù a obohacené o rùzné sochy a výjevy - vyèuhující hlavy, drápy natahující se po obìti a podobnì.

Plastická realita tìch vìcí byla, tak dokonalá, že to nemohlo být stvoøeno øemeslníky žádné z civilizací. Bylo jasné, že jde o produkt pekelných kováren v Oku teroru. Sloh a kultura Impéria mìly vyvolávat bázeò a úctu pøesnì podle toho byly stavìny a zdobeny i lodì. Ale to, co jsme vidìli teï, bylo vyloženým manifestem morbidity, šílenství a zvrhlosti. Všechno to umocòovala všudypøítomná plíseò na trupu lodi a sliz, který vytékal z bezpoètu rour. Všechno to nepøeberné množství nesourodých prvkù doslova splácaných dohromady však tvoøilo funkèní, živì vypadající celek. Celá ta loï byla oslavou nezmìrné moci Chaosu. Na vteøiny trvající snad roky jsme strnuli, všichni, celá flotily a pomalu jsme se blížili k tomu monstru. Cítil jsem jak mi nabíhá husí kùže, z toho pohledu. Za Rysus Sardonicus se zaèala zjevovat Anomálie, vypadala jako trhlina v prostoru - celá absolutnì èerná a uvnitø ní se komíhal malý nazelenalí vír. Všude okolo ní poletovali køižníky chaosu. Bylo jich desítky, velké malé. Ale jedno mìly spoleèné, byly neskuteènì ponièené a vypadalo to jako by je napadlo nìjaké gigantické zvíøe, z nìkterých zbyly jen kusy.

Jiné lodì, vetší než Diktátoøi, mìly trupy zohýbané a pøekroucené jako by to byli kusy hadrù. Žádný s køižníkù nejevil známky aktivity, bylo jasné, že po tom, co otroci vedení Dergem a Hartusilem uprchli, nechtìl Morbid nechat svoje nedodìlaná dílo bez ochrany. Pøesto, že warpový tunel byl témìø zhroucenýa znajíc rizika, nechal postupnì vstoupit do anomálie snad celou svoji flotilu, která v ní našla svojí záhubu.

Teï ale rozhodnì nebyl èas pøemýšlet o Morbidovì fanatizmu, byl èas skoncovat s ním i s tím zlem, co stvoøil. Na jedné z obrazovek panelu se objevila tváøe Mollaye a k mému údivu nejevila žádné známky emocí. „Hlavní svaz rychlost 25, podpora diktátorù maximální rychlost následovat náš kurz, zajistit leteckou a palebnou podporu, miøte na obranné systémy. Levé køídlo køižníkù, palte na obrané systémy. Pravé køídlo køižníkù vykonejte obchvat a zaútoète na slabá místa z pravé strany. Využijme výhody pøekvapení, Císaø nás sleduje, musíme zvítìzit."

Teï bylo podle postupu velení èas pro mì „Všem doprovodným lodím, palte podle uvážení na nepøátelskou loï, avšak objeví-li se bombardéry nebo torpéda, zamìøte se na nì, jsou naším hlavním cílem. Chraòte køižníky, vìtší rozestupy, co nejvíce manévrujte „Pane Savoji, následujte s odstupem 5 Kladivo oèisty." „Dostojsky najdìte ten slabý bod, jak jsem vám ho ukázal pøi briefingu a zamìøte ho bateriemi" „Rozkaz, pane"

Ubìhly snad ètyøi vteøiny, kdy se celá flotila jako dobøe promazaný stroj vrhla na Rysus Sardonicus. Dostojsky mi nahlásil, že bod je zamìøen. „Palte" Cobra se otøásla a byl slyšet charakteristický burácivý zvuk, který doprovázel každý výstøel raketové baterie. Rychle jsem pohlédl na monitory a zjistil jsem, že i ostatní lodì zaujali palebné pozice a rychle vypálily. Prostor kolem nás zaplnily trasírky z raketových baterií a paprsky z laseru. Bohužel navzdory zdánlivé neèinnosti Rysus Sardonicus byly jeho štíty nahozeny.

Bylo jasné, že zase tak velkou výhodu pøekvapení jsme nemìli. Byl to neuvìøitelný pohled, když jsme vidìli, jak naše støely se spalují v neviditelné stìnì a výboje z laserù jsou pohlcovány ohromnou energií. Rysus Sardonicus zùstával bez škrábnutí. „U Císaøe, palte znova a znova!" Náhle prostor kolem nás osvítil ohromný záblesk. Lekl jsem se a rychle jsem pátral v zábìrech z kamer po pùvodu toho oslepujícího svìtla.

Bylo to Kladivo oèištìní, jenž vypálilo ze svých ohromných dìl na høbetì. K našemu údivu i tato salva byla zachycena štíty chaosáckého bitevníku. Jako odpovìï na naší palbu zaèaly prostor kolem nás proøezávat táhlé zelené paprsky z desítek pozic na Rysus Sardonicus. Byly to proudy energie. „Savoji, vyhýbejte se tìm paprskùm. Dostojsky palte znovu" Loï se opìt otøásla a naše støely byli opìt zachyceny štítem Rysus Sardonicus stejnì jako salvy z ostatních lodí. „Pane ty paprsky na nás nemíøí" ozval se Savoj. Opravdu, vidìli jsme, jak vìtšina paprskù smìøovala nìkam za nás na Diktátory, nebo na køižníky na pravé stranì. Kladivo oèištìní a my s ním jsme se dostali nìkam do zadní sféry Rysus Sardonicus.

Vidìli jsme jeho ohromné pohonné jednotky. Mnoho rour o prùøezu mé lodi se spojovalo v ohromný celek, který tvoøil podivný nepopsatelný mnohostìn. Podobných, ale o dost menších útvarù jsme si všiml i na jiných èástech lodi - šlo zøejmì o manévrovací trysky. Teï jsme se ale potøebovali dostat znovu do vhodné palebné pozice. To samé si urèitì myslel i Mollay, protože jeho loï provedla dosti ostrý souvrat a obrat.

Savoj mìl plné ruce práce, abychom zùstali s Kladivem oèisty ve formaci. Manévr zvládl výbornì, podobnì i ostatní doprovodné lodì až na jednu. Nemohl jsem pochopit, co se stalo. Možná mìla poškozené øízení nìjakým zásahem, ale pøi souvratu vylétla Cobra s formace a zmizela pøímo v zelené kouli energie, která se tvoøila za Rysus Sardonicus a byla produktem jeho pohonných jednotek. Cobra vzplanula jako zápalka. Byla první ztrátou naší flotily.

Ostatní lodì se držely všiml jsme si, že pravé køídlo Neohrožených zahajuje další salvu a pomalu dokonèuje obchvat chaosacké lodi. Levé køídlo Neohrožených zrovna míøilo na jednu z vìtších baterií laserù, jejíchž zelené paprsky byly nyní nejjasnìjší. Diktát vyslali první vlny stíhaèù a bombardérù. Jako odpovìï na nì otevøela se ústí ohromných hangárù na Rysus Sardonicus a z nìj zaèala vylétat mraèna stíhaèù, bombardérù a útoèných èlunù.

Obèas nìjaká salva z našich lodí pronikla skrz energetický štít a zakousla se do pancíøe lodi, avšak nezpùsobila žádné vìtší škod avšak bylo to pro nás dùležité znamení, že ty nezdolné štíty pøeci jen polevují. K našemu údivu Rysus Sardonicus zaèal velmi obratnì manévrovat. Doslova nevídaným zpùsobem u tak ohromné lodi pøedvádìl rychlý úhyb z pøechodem do vertikály. A naše snaha zasáhnout jeho slabé místo byla nyní ještì obtížnìjší. Boj se stával neskuteènì nepøehledným.

Naší prioritou se staly letouny a výsadkové èluny chaosákù, které se dostávaly do nebezpeèné blízkosti Kladiva oèisty. Podobné starosti mìli i doprovodné lodì ostatních skupin. Chaosácký svaz se totiž rozdìlil do mnoha skupin, které napadali každou loï nebo letoun naší flotily. Všude zuøily nelítostné souboje našich letounù s nepøítelem. Ten se snažil hlavnì zachytávat sestøelovat naše bombardéry.

Savojovi jsem nakázal odpoutat se od formace a pøímo napadnout jednu Morbidovu letku, která se dostala moc blízko. Vlétli jsme pøímo mezi nì. Obranné vìže pálily salvu za salvou a trhaly nepøátelské bombardéry a stíhaèe. Raketové baterie, pøebité na šrapnelové støely, rozsévaly zkázu mezi Chaosáky. Ti vidìli, že ke køižníku inkvizice nedoletí a vrhli se na nás. Bylo jich však už málo, aby byli velkou hrozbou, ale pøesto se naše loï otøásla nìkolika výbuchy.

„Štíty drží, 70% obnovujeme je." „Škody?" „Poškozena jedna pøepážka a spojovací chodba v sektoru C, vše uzavøeno." Když do hlas Dextra, ozáøil vesmír další bílý záblesk, který narušil monotonii táhlých zelených paprskù, které snad bez ustání naplòovaly prostor kolem nás. Byla to další mohutná salva z hlavních zbraní Kladiva oèisty. Vìtšina z ní byla pohlcena, ale

s mocnými výboji zmizel i štít Rysus Sardonicus. Myslel jsem, že vítìzství je na naší stranì, ale tím, jak jsem byl zabrán obranou Kladiva, nevšiml jsem si že palba z Morbidovy lodi, která byla z velké èasti zamìøena na ostatní lodì si vybírala krutou daò.

Køižníky levého køídla jevily už znaèné známky poškození. Všechny jejich doprovodných lodì už byly vyøazeny úplnì. I jeden Diktátor byl velmi tìžce poškozen, avšak stále nás podporoval dalšími vlnami stíhaèù a palbou ze svých zbraní, by• již velmi sporadicky. Pravé køídlo Neohrožených si vedlo velmi dobøe. Jeho støelba zaèala nièit obranné a útoèné systémy Rysus Sardonicus, avšak stále se jim nedaøilo zasáhnout zranitelné místo lodi. Zdálo se tak titìrné a vše bylo ztíženo zdatným manévrováním chaosácké lodi, jenž se od nás odpoutávala, aby pøi rychlém manévru vlétla zase mezi nás a zasypala nás palbou. Do smrtelného tance vstoupil další hráè, køižník chaosu tøídy Krveprolití.

Urèitì se jednalo o ten, co sloužil jako vìznice pro zajatce. S rychlostí blesku se vyøítil z mlhoviny a svojí palbou se snažil dodìlat tìžce poškozeného Diktátora, èásteènì napadal i toho druhého, který zatím vypadal skoro bez škrábnutí a mocnì nás podporoval. Levé køídlo Neohrožených, buï s pøíkazu Mollaye nebo z vlastní iniciativy, správnì vyhodnotilo situaci a letìlo podpoøit Diktátory.

Navzdory pøesile si chaosácký køižník vedl velmi dobøe a úplnì vyøadil Diktátora. Bylo vidìt množství výbuchù a Diktátor se roztrhl na mnoho malých kouskù. Chaosácký kapitán Krveprolití ale buïto pøecenil svoje schopnosti, nebo byl smíøen se smrtí, protože se nepokoušel stáhnut, ale za palby svých zbraní kolmo prolétl formací Neohrožených. Tìžil z toho, že tyto jinak lehké køižníky byly díky svým poškozením již dosti neobratné. Ale i tak stála proti nìmu pøesila. Jeho loï byla postupnì nièena da a další salvou.

Tento souboj jsem pozoroval jen letmo, všechnu svojí èinnost jsem soustøedil, do manévrování a nièení nepøátelských stíhaèù a hlavnì bombardérù. Jejich letky jsme dosti decimovali, a úspìch jejich náletù byl mizivý. Avšak pøišli jsme o ètyøi další Kobry. Dvì z pravého køídla a dvì pøímo z mojí letky. Nepøátelských letounù ubývalo, stejnì tak i našich. Narozdíl od Imperiálních letcù neznali snad Chaosáci meze poškození, které by je donutily vrátit se na mateøskou loï. Jejich fanatismus byl absolutní, nikdy neustoupili a pokud byl jejich osud zpeèetìn, snažili se nepøítele taranovat. Nìkolik stíhaèù se rozbilo i o naše štíty, avšak ty jako zázrakem drželi.

Pak nás ale štìstí opustilo. Hlavní hrozba v podobì Rysus Sardonicus se po znièení jednoho Diktátora èásteènì pøesunula na nás. Vìtšina paprskù se opírala do štítù Kladiva oèisty. A pak to pøišlo, ohromná rána kolem nás na mùstku sršeli proudy jisker muži øvali bolestí, jak je probíjely elektrické výboje, které do nich proudily skrze implantáty, kterými byli spojeni se systémy lodi. Celá moje Cobra byla doslova vyhozena s formace.

Bylo mi jasné, co se stalo - museli jsme být zasaženi velkou salvou z Rysus Sardonicus. „Škody, škody?" øval jsem a doufal, že mi nìkdo odpoví. „Zbraòové systémy v poøádku, štíty vyøazeny, generátory štítù znièeny, støelištì v zadní a levé sféøe znièena, podpora života v tøetinì lodi nefunkèní, zbylé systémy funkèní, provedeny uzávìry kritických oblastí, celkové poškození: støední až vážné!"

Rychle jsem se rozhlédl po mùstku. Vìtšina systémù bìžela, otøesení muži se pomalu zvedali zpìt do operaèních køesel. „Savoji rychle dožeòte formaci" Vidìl jsem, jak v tom pekelném roji se nám Kladivo oèisty ztrácí z dosahu. „Savoji dožeòte formaci, motory plný..." „Kapitáne je mrtvý" oznamoval mi smutný a ztrápený hlas Yorka. Odpoutal jsem pohled od hlavní obrazovky a uvidìl Savoje zhrouceného ve svém køesle. Z úst, nosu i oèí se mu valila krev. Usmažili jej jeho vlastní implantáty.

Pøekvapilo mne, jak jsem bez emocí a klidný, asi za to mohl výcvik Impéria, který nás tvrdì pøipravoval na tyto situace. Chladnokrevnì jsme odstrèil tìlo Savoje z køesla sedl si místo nìj a pøipojil se pøes port na systémy øízení lodi. Na moment jsme se pomodlil k Císaøi a doufal, že až se konektor dotkne vstupu, tak mì to taky neupeèe, ale nestalo se tak vše bylo naštìstí funkèní. „Všichni v poøádku?" „Nic vážného, pane" odpovìdìl York, jenž mìl kurz první pomoci a zodpovídal za stav na mùstku v tìchto otázkách.

Rychle jsem pøepojil velitelské systémy k sobì a ujal se øízení lodi. Zaèal jsem stíhat svojí formaci. V ten okamžik se ozval, hlas inkvizitora Mollaye. Stále byl tak neuvìøitelnì klidný. „Pravé køídlo nekøižujte pøíï nepøátelské lodi, opakuji, pravé køídlo nekøižujte pøíï nepøátelské lodi" To byla vìc, jež jsme se všichni po celou dobu souboje snažili vyhnout. V pøíïi byli totiž uloženy všechny torpédomety Rysus Sardonicus. Ale už bylo pozdì, Neohrožení a jejich doprovod se ocitl pøímo pøed chaosáckou lodí a ta oèividnì èekala na tuto pøíležitost - okamžitì vypustila torpéda. Bylo to ohromné hejno, neuvìøitelného množství. Ta palebná síla se nedala s nièím srovnávat. Neohrožení nemìli èas se vyhnout a vlétli pøímo do toho roje.

Byli bez šance, celá jejich formace se zmìnila v ohromnou zmì• výbuchù. Všemi z nás to otøáslo, tak ohromné ztráty. A na co? Na Rysus sardonicus byla viditelná nìjaká poškození, ale pokraèoval dál v boji s nezmìnìnou silou. „Kurva, musíme pryè.." øíkal jsem si. Byl jsem v ohromné pokušení opustit boj, ale nakonec jsem to neudìlal. Narozdíl od tøí tìžce poškozených køižníkù Neohrožených, kteøí se odpoutaly z boje, a dvou doprovodných lodí, které ještì zbyly ve formaci s Kladivem oèisty. Mezi tìmi lodìmi byla i Cobra toho sráèe Grosse, nepoškozena rychle mizela v mlhovinì. „Za Císaøe, za Impérium, bojujte dál vy psi, bojujte dál!" Mollay øval do mikrofonu a jeho klid byl pryè. Ale ti, co prchali, ho ignorovali.

Rychle jsem se rozhlédl po bojišti. Zùstal jsem já, Diktátor a Kladivo oèisty, které zatímco se moje Cobra otøepávala ze tìžkého zásahu, bylo mnohokrát poškozeno témìø na všech systémech. Navzdory tomu všemu nezlomný Mollay znovu sledem obratù nasmìroval loï na další útok a já ho následoval. Pøikázal jsem nabít melta-torpéda, která byla jediná, co nám zbyla. Ostatní vypálil Dostojsky pomìrnì naslepo, pøi každé pøíležitosti, kdy jsme mìli jen nepatrnou možnost zasáhnout slabinu nepøítele. Rysus Sardonicus se zatím snažil dostat pøed svoje zabijácké torpédomety osamìlého Diktátora, ale jeho kapitán nebyl žádný zelenáè, s pomìrnì pomalou a neobratnou lodí rychle manévroval a úspìšnì se pøídi chaosácké lodi vyhýbal.

Pak pøišlo to, co zákonitì muselo pøijít, Kladivo oèisty nemohlo stále snášet palbu nepøítele a jeho trup se zaèal trhat a celý se zaèal halit do plamenù. Pøesto stále smìøoval k cíli. Následoval mohutný záblesk, loï opìt vypálila z gigantických kanonù. Byl to však výstøel poslední, protože pak se Kladivo oèisty rozpadlo na desítky, hoøících èásti, které dál smìøovaly k nepøíteli. Avšak jeho poslední salva byl snad požehnána samotným Císaøem. Mollayovi se podaøilo zasáhnout pøímo kritický bod Morbidovy lodi. Z Rysus Sardonicus se odtrhl ohromný kus, vìtší než køižník Neohrožený.

Rychle jsem pøikázal vypálit melta torpéda do prùrvy a zaèal jsem se odpoutávat od Chaosácké lodi, ke které jsme se nebezpeènì pøiblížil. Zbylý Diktátor do vzniklé trhliny v nepøíteli také zaèal smìøovat palbu, avšak stále manévrující Rysus Sardonicus mu to velmi znesnadòoval. On do dokáže, znièí ho a moje torpéda to jistí. Utìšoval jsem se a opìt jsem pocítil nadìji, že to nejen pøežiji, ale také splním úkol. Náhle však støelba z diktátora ustala. „K èertu, co to má znamenat, vždy• není poškozený" Rychle jsem si pøiblížil detail lodi. Opravdu nebyla nìjak významnì poškozena avšak do jejího trupu byl zakousnut nespoèet, chaosáckých výsadkových transportérù. Boj muže proti muži na ní už musel dlouho zuøit, jen já jsem si toho nevšiml. Kapitán asi zrovna bojuje o svùj mùstek a prohrává. V tìch pár sekundách, kdy jsem se vzpamatovával ze šoku, dorazila moje torpéda k cíli. „Pane zásah, zásah!" rychle jsem se zase soustøedil na nepøítele. Èekal jsem, jak uvidím zkázu toho zla. Jak se roztrhá na tisíc kusù, ale nic se nestalo...Nechtìl jsem vløit vlastním oèím... Po chvíli výbuch pøišel, ale z úplnì jiné strany. Poslední mùj spojenec se rozlétl na tisíc kusù a prostor kolem nìj zaèal být nestabilní. Propadával se do warpu...

To byli jasné pøíznaky zhroucení warpového pohonu. Kapitán volil sebedestrukci, než aby jeho loï pøipadla nepøíteli. „U Císaøe, mám ještì èas uprchnout.... má cenu bojovat?" Musím se rozhodnout rychle, protože bylo vidìt, že pochroumané, ale stále smrtící systémy nepøítele se na mne zamìøují. „Doprdele, je to pøece jen loï musí se dát znièit!" Rychle jsem pohlédl na Rysuse. I to monstrum jevilo známky poškození. Levá strana pálila pøi posledním nájezdu jen sporadicky. Pùvodní rychlost a mršnost byla taky ta tam. „Snad Derg nelhal, teï už to musí být jen pár metrù od stìn raketového sila." Obrátil jsem svojí loï, baterií zbraní Dostojsky sice stále pálil na prùrvu, ale vìdìl, že to nemùže staèit. „Bylo mi ctí sloužit s posádkou jako vy." Náhle jsem vìdìl, co musím udìlat a po tìch slovech to bylo jasné i mým mužùm. Za plné rychlosti jsem se blížil k prùrvì, k raketovému silu. To, že moje teorie o tom, že proražení sila je na dosah, je správná, se mi potvrdilo.

Raketové silo se zaèalo otevírat, bylo jasné, že má vypustit svùj zkázonosný obsah, aby neohrozil loï. Kolem naší lodì létaly paprsky zelených laserù. Obèas se loï otøásla pøi nárazu, nìkdy ulétl celý kus Cobry. Muži mi hlásili další a další poškození. V duchu jsem se divil, že ještì žijeme. Mùstek se zaèal bortit, a mì pøes implantáty pøipojené k systémùm projíždìla d tìla strašlivá palèivá bolest. Nìco takového musel cítit pøi svých posledních vteøinách života i Savoj. Avšak vydržel jsem to a držel loï v kurzu. S posledních sil jsem vykøikl: „Ve jménu Císaøe!" Ostatní dùstojníci na mùstku to zopakovali, stejnì tak jako zbytek žijící posádky na lodi, což jsem slyšel z intercomu. Trup Rysus Sardonicus byl už v podstatì všude kolem nás. Ohromnou rychlostí jsme do nìj vlétli. Já omdlévající bolestí jsem vidìl na zlomek vteøiny jeho vnitøek - ponièené hangáry a další místnosti, ve vzduchu se vznášející nespoèet trosek i tìl morových mariòákù. Pak jen bolest, která projela celým mým tìlem. Všude je tma.... klid, mír. Je konec.

Stranou toho všeho boje, zabíjení a nièení zùstává v klidu bez pohybu malá loï podle svého vzhledu bezesporu o imperiální, ale tìžko byste hledali o ní záznamy. I její technický popis není znám žádnému øadovému èi vyššímu dùstojníkovi. Používá ty nejdokonalejší systémy krytí a senzorù, které kdy bratøi z Adeptus Mechanicus vyvinuli. O její existenci vìdí, a nebo se spíš o ní domnívají, jen ti nejvyšší funkcionáøi z øad admirality.

V její pilotní kabinì sedí tøi muži. Dva mají zbroj podobnou hvìzdným mariòákùm, avšak svým tvarem pùsobí mnohem lehèím a vznešenìjším dojmem. Zlato-èerné zbarvení tohoto pozoruhodného brnìní nepøísluší žádné ze známých Kapitul, stejnì tak ani znaèení o jejich pùvodu nenapoví. Tøetí muž sedí ve vyvýšeném køesle, je celý zahalen v mohutné èervené kápy. Nervóznì poklepává prsty levé ruky o opìrku. Na prsteníèku se mu tøpytí ohromný zlatý prsten nesoucí jasnì rozeznatelnou ikonu. Je to znak Iluminátù. Dva zbylí muži bedlivì sledují svìtelný válec umístìný ve støedu kabiny. Ten válec se dìlí na menší válce a ty se dìlí na další váleèky. V každém z nich probíhá nìjaký výjev, nebo tok dat. Jeden z tìch mariòákù hlásí:"Právì do narušeného trupu vplula maximální rychlostí Cobra" Vteøinu, dvì se nic nedìje, pak nìkteré holografické váleèky zaènou vykazovat nadkritické hodnoty.

Svìtelný sloup blikne a ukazuje už jen jeden obraz - Rysus Sardonicus, ten se zaène otøásat øetìzcem výbuchu, nejdøíve kilometry dlouhé plameny spojené s explozemi vyšlehují z trhliny v trupu a z raketového sila. Jsou následovány stovkami malých výbuchù a ohòù po celé lodi. Trup se v místì sila roztrhává. Chaosácká posádka zøejmì nevzdává svùj prohraný boj, protože na nìkterých místech plameny uhasínají. Pak, ale pøichází zelený záblesk tak silný, že všichni tøi pozorovatelé odvracejí oèi od holografické projekce. Ve vteøinì je Rysus Sardonicus, všechny vraky okolo nìj i anomálie spolknuta warpovou èerví dírou. Mariòák si rychle sedá k nìjakým dalším pøístrojùm, po chvílí hlásí: „Loï i anomálie s absolutní jistotou znièena novì vzniklou èerví dírou. Ta je stabilní a její rùst je ukonèen." Muž v kápi si zhluboka oddychne a pokyne rukou. Jeho gesto je úplnì jasné. Loï se otoèí a odplouvá. Klidným hlasem, s náznakem radosti øíká:"Císaø bude potìšen že ta loï byla znièena, podle toho, co jsme vidìli byla opravdu mocná, kdyby fungovaly její maskovací systémy. Mohla by ohrozit pøi vhodné strategii samu existenci Impéria. Avšak i bez nich by byla vážnou hrozbou." Mariòáci s kamenným výrazem v tváøi pøikývli „Teï musíme jen doufat, že Morbid byl opravdu tak sobecký a nikomu dalšímu neprozrazoval ukradené technologie, nebo vlastní ïábelské vynálezy. Vìøme, že takovému bitevníku a žádné podobnému nebudeme muset nikdy èelit. Jinak k tìm lodím, co uprchly - oznaète je za kacíøské, a nechte je zlikvidovat. Nepotøebujeme svìdky toho, co se tu stalo a vlastnì ani Impérium nepotøebuje zbabìlce. Co se týèe tìch ostatních z flotily, vymažte záznamy o lodích i o posádkách - jména, hodnosti, profily. Prostì všechno.. Ode dneška pro Impérium nikdy neexistovali."

„Rozkaz, pane" odpovìdìl jeden z mariòákù. Kápì toho Iluminátе se zavlnila, jako kdyby kroutil hlavou. „Opravdu to byl dnes famózní výkon té první vlny, ani já jako nejvìtší optimista z Iluminátù jsem ani ve snu nedoufal, že takhle uspìjí. Neuvìøitelné.... a jak se jmenoval ten stateèný kapitán té Cobry?" „Dante Herz, pane" „Hmm ... a ta loï?" „Císaøova pýcha" „Opravdu pøiléhavý název..."